

"இனிமையான குழந்தைகளே! ஞானத்தின் குளிர்ந்த துளிகளைத் தெளித்து நீங்கள் ஒவ்வொரு வரையும் குளிர்விக்க வேண்டும். நீங்கள் ஞானமழை பொழிகின்ற சீத்தள (குளிர்ச்சியான) தேவிகள்.

கேள்வி :

பாபா உங்களுக்கு ஞானக்கலசத்தை ஏன் கொடுத்திருக்கிறார்?

பதில் :

ஞானக்கலசம் கிடைத்துள்ளது, முதலில் தன்னைக் குளிர்வித்துப் பிறகு அனைவரையும் குளிர்விப்பதற்காக. இச்சமயம் ஒவ்வொருவரும் காம அக்னியில் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களைக் காமச் சிதையிலிருந்து இறக்கி ஞானச் சிதையில் அமரச் செய்ய வேண்டும். ஆத்மா எப்போது பவித்திரமாக, குளிர்ந்ததாக ஆகின்றதோ, அப்போது தான் தேவதை ஆக முடியும். அதனால் நீங்கள் ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் ஞான ஊசி போட்டுப் பவித்திரமாக்க வேண்டும். இது உங்களுடைய ஆன்மீக சேவை.

பாடல் :

யார் அன்பருடன் கூட இருக்கிறார்களோ.....

ஓம் சாந்தி.

யார் தந்தையுடன் கூட இருக்கின்றார்களோ, அவர்களுக்காக ஞானமழை. இப்போது மழை மற்றும் தந்தை. அப்படியென்றால், தந்தையின் மழை என்பதென்ன? ஆச்சரியப்படுவார்கள் இல்லையா? உலகம் இந்த விஷயங்களைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. இது ஞான மழை. உங்களைக் குளிர்ந்த (சீத்தள) தேவிகளாக ஆக்குவதற்காக ஞானச் சிதையில் அமர்த்தப்படுகிறீர்கள். சீத்தல் (குளிர்ச்சி) என்ற சொல்லுக்கு எதிர்ப்பதம் வெப்பம். உங்களுடைய பெயரே சீத்தலதேவி. ஒருவர் மட்டும் அப்படி சீத்தலதேவி என்று இருக்கமாட்டார் இல்லையா? நிச்சயமாக அநேகம் பேர் இருப்பார்கள். அவர்கள் மூலம் பாரதம் குளிர்ந்ததாக ஆகியிருக்கின்றது. இச்சமயம் அனைவரும் காமச் சிதையில் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர். உங்களுடைய பெயர் இங்கே சீத்தல தேவிகள், குளிர்விப்பவர்கள். குளிர்ந்த நீர்த்துளிகளைத் தெளிக்கின்ற தேவிகள். துளிகளைத் தெளிப்பதற்காகச் செல்கிறீர்கள் இல்லையா? இவை ஞானத் துளிகள்.. ஆத்மாவின் மீது தெளிக்கப் படுகின்றது. ஆத்மா தூய்மை யாவதன் மூலம் குளிர்ந்து விடுகின்றது. இச்சமயம் முழு உலகமுமே காமச் சிதையில் கறுப்பாகி விட்டுள்ளது. இப்போது ஞானக் கலசம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. கலசத்தின் மூலம் நீங்கள் சுயம் குளிர்ந்து விடுகின்றீர்கள். மற்றவர்களையும் குளிர்விக்கிறீர்கள். இவரும் கூடக் குளிர்ந்து விட்டிருக்கிறார் இல்லையா? இருவரும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் இல்லையா? வீடுவாசலை விடவேண்டிய தேவையில்லை. ஆனால் பசுக் கொட்டகை (பாபாவின் ய்க்கும்) அமைந்து விட்டால் நிச்சயமாக யாரோ சிலர் வீடுவாசலை விட்டிருப்பார்கள். எதற்காக? ஞானச் சிதையில் அமர்ந்து குளிர்ச்சி யடைவதற்காக. இங்கே நீங்கள் குளிர்ச்சியடைந்தால் தான் தேவதையாக முடியும். பாபா சொல்லவும் செய்திருக்கிறார், எதுவரை உங்கள் மூலமாக யாராவது ஆஸ்திகர் ஆகவில்லையோ, அதுவரை நாஸ்திகர்களே! உலகத்தினர் ஆஸ்திக உலகினர் (சங்கமயுகத்தினர்) என்றால், தங்களுக்குள் அடித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். நாஸ்திக (கலியுகத்தினர்) உலகத்தினர் தங்களுக்குள் அடித்துக் கொள்கின்றனர். நாஸ்திகர் என்று யார் சொல்லப்படுகிறார்கள்? தங்களுடைய பாரலெளகிக் பரமப்ரிய பரமபிதா பரமாத்மாவாகிய என்னை அறியாதிருப்பவர்கள். முழு உலகத்திலும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பெரும் சண்டை. ஏனெனில், பரமபிதா பரமாத்மாவை மறந்து விட்ட காரணத்தால் நாஸ்திகராக ஆகிவிட்டுள்ளனர். எல்லையற்ற தந்தை மற்றும் அவருடைய படைப்பின் முதல்-இடை-கடை பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. எல்லையற்ற தந்தை சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், நீங்கள் ஏன் நாஸ்திகராக ஆனீர்கள் என்பதை. எந்த எல்லையற்ற தந்தையை காட்:பாதர் எனச் சொல்கிறீர்களோ, அத்தகைய தந்தையை ஏன் மறந்து விட்டீர்கள்? தந்தையின் தொழில் பற்றித் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவர் பீஜ ரூபம், (விதை ரூபம்) சத்-சித்-ஆனந்த், ஞானக்கடல், சாந்திக்கடல் அனைத்து சிறப்பியல்புகளும் அவரிடம் உள்ளன. அவருடைய மகிமைகள் தனிப்பட்டவை. அவருக்குத் தான் சொல்கிறார்கள், நீங்கள் தாம் தாயும் தந்தையும், நாங்கள் உங்களின் பிள்ளைகள் ஆக, நிச்சயமாக அவர் தாய்-தந்தை ஆவார் இல்லையா? எதுவரை .. அதாவது அப்பாவை

அறிந்து கொள்ளவில்லையோ, அதுவரை சரியாக ஆக முடியாது. இதுவோ அறிவீர்கள், அதாவது சத்யுகத்தில் பாரதத்தில் தேவி- தேவதைகளின் ஆட்சி இருந்தது. லட்சுமி-நாராயணரை காட்- காடெஸ் என்றார்கள். யார் தேவி-தேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்களோ, அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள், நிச்சயமாக லட்சுமி-நாராயணர் பாரதத்தின் முதல்-முதலில் எஜமானர்களாக இருந்தனர். ஐயாயிரம் ஆண்டுகளின் விஷயம் இது. பாருங்கள், தந்தை-ஆசிரியர் எப்போது சொல்லிப் புரியவைக்கிறாரோ, குழந்தைகள் நல்லபடி கேட்டு தாரணை செய்கிறார்களா, அல்லது புத்தியோகம் வேறு எங்காவது அலைகின்றதா என்று நாலாபுறமும் பார்க்கின்றார். எப்படி பக்திமார்க்கத்தில் கிருஷ்ணரின் மூர்த்திக்கு முன்பு அமர்ந்திருப்பார்கள், ஆனால் புத்தியானது வேலை, தொழில் முதலியவற்றின் பக்கமாக அலைக்கழிந்து கொண்டிருக்கும். ஒருமுகப்பட்ட மனதுடன் அந்த உருவத்தின் நினைவிலும் இருக்க மாட்டார்கள். அதேபோல இங்கும் கூட முழு அறிமுகம் இல்லையென்றால், பிறகு தாரணையும் ஆவதில்லை. சிவபாபா இந்த மாயாவை வசப்படுத்துவதற்கான வசீகர மந்திரம் தருகின்றார். சொல்கிறார், நீங்கள் உங்களுடைய பரமபிதா பரமாத்மா சிவனை நினைவு செய்யுங்கள். புத்தியோகத்தை அவரிடம் வையுங்கள். இப்போது உங்களது புத்தியோகம் பழைய வீட்டின் பக்கம் போகக் கூடாது. புத்தியோகம் பாபாவுடன் இணைந்திருக்க வேண்டும், ஏனெனில் நீங்கள் அனைவரும் என்னிடம் வரவேண்டும். நான் வழிகாட்டி ஆகி வந்திருக்கிறேன், உங்களை அழைத்துச் செல்வதற்காக. இது சிவசக்தி பாண்டவ சேனை. நீங்கள் சிவனிடமிருந்து சக்தி பெறுபவர்கள். அவர் சர்வ சக்திவான் என்றால், பரமாத்மாவோ இறந்து விட்டவர்களை உயிர்ப்பிக்க முடியும் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். ஆனால் பாபா சொல்கிறார் செல்லக் குழந்தைகளே! இந்த டிராமாவில் ஒவ்வொருவருக்கும் அனாதி பாகம் கிடைத்துள்ளது. நானும் கிரியேட்டர், டைரக்டர், பிரின்சிபல் ஆக்டர் (படைப்பவர், இயக்குநர், முக்கிய நடிகர்). டிராமாவின் பாகத்தை என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது. மனிதர்கள் நினைக்கிறார்கள், ஒவ்வோர் இலையும் கூட பரமாத்மாவின் கட்டளைப் படி அசைகிறது என்று. பரமாத்மா அமர்ந்து ஒவ்வொரு இலைக்கும் கட்டளையிட்டுக் கொண்டிருப்பாரா என்ன? பரமாத்மா தாமே சொல்கின்றார்: நானும் கூட டிராமாவின் பந்தனத்தில் கட்டுண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய ஆணைப்படி இலைகள் அசையும் என்பதெல்லாம் இல்லை. சர்வவியாபியின் ஞானம் பாரதவாசிகளை முற்றிலும் ஏழைகளாக ஆக்கிவிட்டிருக்கிறது. பாபாவின் ஞானத்தின் மூலம் பாரதம் மீண்டும் தலை கிரீடமாக ஆகின்றது.

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள், தில்வாடா கோயிலும் கூட மிகச் சரியாக உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. ஆதிதேவ் தில்வாலா முழு சிருஷ்டியின் மனதை எடுத்துக் கொள்பவர். பக்தர்களின் மனதைக் கொள்ளை கொள்பவர் என ஒரு பகவானைச் சொல்வார்கள் இல்லையா? இது அவர்களுடைய நினைவுச் சின்னம் தான். மேலே இருப்பது தேவதைகளின் சித்திரம். கீழே இராஜயோக தபஸ்யா செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். 108 குழந்தைகள் ஆசனங்களில் சிவபாபா நினைவில் அமர்ந்துள்ளனர், அவர்கள் தாம் பாரதத்தை சொர்க்கமாக ஆக்கியுள்ளனர். இவை யாருடைய சித்திரங்கள், எப்போது இப்படி ஆனார்கள்? எப்படி ஆனார்கள்? என்பதெல்லாம் கோயிலை உருவாக்கியவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? இதுபோல் நினைவுச் சின்னம் அமைக்கிற அளவுக்கு! எதுவுமே அவர்களுக்குத் தெரியாது. காந்திஜி சொல்வந்தார், புதிய உலகம் - இராம ராஜ்யத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறேன் என்று. ஆனால் புதிய உலகில் பவித்திரத்தா (தூய்மை) இருக்கும். அதையோ அவர் அமைக்க முடியாது. பதீத் சிருஷ்டியைப் (உலக படைப்பை) பாவனமாக்குவது என்பது பாபாவின் வேலை. எந்த ஒரு மனிதரும் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியாது. இவரைப்பற்றியும் (பிரம்மா) சொல்கிறார், அநேகப் பிறவிகளின் கடைசிப் பிறவியிலும் கடைசி காலத்தில் நான் வந்து பிரவேசமாகிறேன் என்றால் இவர் பதீத் ஆகிறார் இல்லையா? யார் பாவனமாக இருந்தாரோ அவர் தாம் பதீத் ஆகியிருக்கிறார். பிறகு மீண்டும் பாவனமாகிறார். நீங்களே பூஜைக்குரியவர், நீங்களே பூஜாரி. அவர்களே பூஜாரி பக்தர்களாக ஆகியிருக்கின்றனர். பகவான் பக்தர்களுக்குத் தான் கிடைக்கிறார். மற்றபடி முக்திக்காக முயற்சி செய்பவர்கள், நாடகத்தின் பாகத்திலிருந்து விடுபட முயற்சி செய்பவர்கள் உள்ளனர், ஆனால் மோட்சம் யாருக்கும் கிடைப்பதில்லை. பகவான் சொல்கிறார்: எனக்குக் கூட மோட்சம் கிடைப்பதில்லை. நானும் கூட சேவைக்காக வரவேண்டியுள்ளது. பக்தர்களைத் திருப்தி செய்ய வேண்டியுள்ளது, இந்த பாரதத்தை செல்வம் மிகுந்ததாக ஆக்குவதற்காக, இழந்துவிட்ட சுயராஜ்யத்தைத் திரும்பவும் கொடுப்பதற்காக. சால்வென்ட் (செழிப்பாக) ஆக்குவதற்காக நானும் கூடப் பதீத் சரீரத்தில் பதீத் உலகத்தில் வரவேண்டியுள்ளது. அநேக தடவைகள் வந்திருக்கிறேன், இன்னும் வந்து கொண்டே இருப்பேன். பாரதத்தை இனிய மணமுள்ள மலராக ஆக்குவேன். இது அசுர உலகம். இதை தெய்வீகமாக ஆக்குகிறேன். யார் யாரெல்லாம் என்னை அறிந்து கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் தாம் ஆஸ்தியைப் பெறுவார்கள்.

சிவபாபா கல்ப கல்பமாக ஆஸ்தி தருவதற்காக வருகின்றார். அவருடைய ஜெயந்தியை இப்போ தெல்லாம் கொண்டாடுவதில்லை. காலண்டரிலிருந்து விடுமுறையையும் கூட எடுத்து விட்டனர். வாஸ்தவத்தில் ஒரே ஒரு சிவஜெயந்தியை மட்டுமே கொண்டாட வேண்டும். மற்ற அனைவருடைய ஜெயந்தியைக் கொண்டாடுவது சல்லிக்காசு பெறாது. ஒரு சிவபாபாவின் ஜெயந்தியைக் கொண்டாடுவது விலைமதிப்பற்றதாகும். ஏனெனில், அவர் பாரதத்தைத் தங்கக் குருவியாக ஆக்குகின்றார். மகிமையெல்லாம் அவர் ஒருவருடையதே! மனிதர்கள் நினைக்கிறார்கள், பதீத பாவனி கங்கை என்று. பிறகும் கூட அந்த ஒன்றிலேயே திருப்தியடைவதில்லை. எல்லா இடங்களுக்கும் அலைந்து திரிந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். நிச்சயமாக நாம் பதீத தான் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். ஞானக்கடலோ ஒரே பரமாத்மா ஆவார். அவரிடமிருந்து ஞான கங்கைகளாகிய நீங்கள் வெளிப்பட்டிருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய பெயர்கள் தாம் சரஸ்வதி, கங்கை, யமுனை போன்றவை. கங்கை நதிக்கரை மீதும் கூடக் கோயில் உருவாகியுள்ளது. உண்மையில் ஞான கங்கைகள் நீங்கள் தாம். நீங்கள் தேவதைகள் அல்ல. நீங்கள் பிராமணர்கள். கங்கையின் பெயரில் தேவதையின் சித்திரமும் கூட வைத்திருக்கின்றனர். அவர்களுக்கோ தெரியாது. ஞான கங்கைகள் சக்திகளாகிய நீங்கள். நீங்கள் இப்போது இந்த இராஜயோகத்தின் மூலம் மனிதரிலிருந்து தேவதையாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உண்மையான யோகம் இது தான். மற்ற அனைவருமே அற்பகால ஆரோக்கியத்திற்காக அனேகவித யோகங்களைக் கற்றுத் தருகின்றனர். இந்த ஒரே ஒரு பாபாவுடன் யோகத்தை வைப்பதன் மூலம் நாம் சதா ஆரோக்கியமானவர்களாக ஆகிவிடுகிறோம். இப்போது பாபா வந்து பாரதத்தை சொர்க்கமாக ஆக்குகின்றார். எதுவரை தன்னைத்தான் ஆத்மா எனவும் பரமாத்மாவின் குழந்தை எனவும் உணர்ந்து கொள்ளவில்லையோ, அதுவரை ஆஸ்தி கிடைக்காது. மற்ற அனைவரும் சகோதரர்கள். பாரதவாசிகள் பிறகு சொல்லிவிடுகிறார்கள், நாமனைவரும் தந்தையர்கள், ஈஸ்வரனின் ரூபங்கள் என்று. சிவோகம் தத் தத்வம் (நானே சிவன் என்கிறார்கள்). இப்போது தந்தையர் அனைவரும் துக்கத்தில் இருக்கும் போது அவர்களுக்கு எங்கிருந்து சுகத்தின் ஆஸ்தி கிடைக்கும்? எவ்வளவு பயங்கர (அஞ்ஞான) இருள்! இதுவே இரவு. ஞானம் என்பது பகல். இந்த அனைத்து விஷயங்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவை.

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஆன்மீக சமூக சேவகர்கள். அவர்கள் உலகீய சமூக சேவகர்கள். நீங்கள், ஆத்மாக்கள் தூய்மையடைய வேண்டுமென்று ஆத்மாவுக்கு இஞ்செக்சன் போடுகிறீர்கள். மற்ற அனைவருமே உலகீய சேவை செய்கின்றனர். பாபா வந்து புரியவைக்கிறார்: எவ்வளவு வேறுபாடு! நீங்கள் கடவுளை நினைவு செய்து காட், காடெஸ் (தேவி தேவர்களாக) ஆகிவிடுகிறீர்கள். பகவான் தாமே சொல்கிறார்: செல்லக் குழந்தைகளே! நான் உங்கள் அடிமையாகி வந்துள்ளேன். இப்போது நான் என்ன சொல்கிறேனோ அதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதையே ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை என்கின்றனர். உயர்ந்தவரிலும் உயர்ந்தவர் அவர். சிலர் சொல்லலாம் பிரம்மா ஜெயந்தி உயர்ந்தது என்று. கிடையவே கிடையாது. பிரம்மா-விஷ்ணு- சங்கரை உருவாக்குபவர், அவர்கள் மூலம் காரியம் செய்விப்பவர் சிவபாபா இல்லையா? இல்லையென்றால் புதிய சிருஷ்டி எப்படி உருவாகும்? அனைத்திலும் உயர்ந்த ஜெயந்தி திரிமூர்த்தி சிவனுடையது. சிவன் வருவதே பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கருடன் கூட. ஆகவே அவருடைய ஜெயந்தி தான் கொண்டாடக் கூடியது. இப்போதெல்லாம் நாய்-பூனைக்கெல்லாம் கூட ஜெயந்தி கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். நாய்களிடம் கூட எவ்வளவு அன்பு செலுத்துகின்றனர்! இன்றைய உலகத்தைப் பாருங்கள், எப்படி உள்ளது! சத்யுகத்தில் இந்த சிங்கம் முதலானவை இருக்காது என்பார்கள். விதிமுறையில் அதுபோல் கூறப்படவில்லை. சத்யுகத்தில் மனிதர்களும் கூட மிகக் குறைவாக இருப்பார்கள். அப்போது மிருகங்கள் முதலியனவும் குறைவாகத் தான் இருக்கும். நோய்களும் கூட முன்பெல்லாம் இவ்வளவு இல்லை. இப்போதோ எவ்வளவு ஏராளமான நோய்கள் வந்து விட்டன! ஆக, இந்த மிருகங்கள் முதலியவை பின்னால் விருத்தியடைகின்றன. சத்யுகத்தில் பசுக்களும் கூட மிக நல்லதாக இருக்கும். கிருஷ்ணர் பசுக்களை மேய்த்ததாகச் சொல்கின்றனர். சத்யுகத்தில் முதல் தரமான பசுக்கள் இருந்தன என்று சொல்வதில்லை. தேவதைகளுக்காக அங்கே வைரம் வைடுரியங்களால் ஆன மாளிகைகள் இருக்கும். இங்கோ கல்-மண்ணாலானவை. இவையனைத்தும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள். யார் புரிந்து கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் ஒருபோதும் பாடசாலையை விட்டுச் செல்ல மாட்டார்கள். நோக்கம் மற்றும் குறிக்கோளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் யாராவது இங்கே வந்து அமர்ந்தால் எதையும் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். எங்கெல்லாம் சத்சங்கங்களுக்குப் போகின்றனரோ அங்கே நோக்கம் குறிக்கோள் எதுவும் கிடையாது. இதுவோ பாடசாலை. பாடசாலை என்றால் அதில் நிச்சயமாக நோக்கம், குறிக்கோள் என்பது இருக்க வேண்டும்

இல்லையா? நீங்கள் நோக்கம், குறிக்கோளைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். யாருக்கு அதிர்ஷ்டம் இல்லையோ, அவர்களுடைய புத்தியில் ஞானம் பதிவதில்லை. ஜீவன் முக்தியிலும் கூடக் கொஞ்சம் பேர்தாம் வருவார்கள். பின்னால் வரக்கூடியவர்கள் சொர்க்கத்தில் வர மாட்டார்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான, வெகுகாலம் கழித்து, காணாமல் போய் மீண்டும் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய், தந்தையாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. புத்தியோகம் சதா பாபாவிடம் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். பழைய வீடு, பழைய உலகத்தின் மீது புத்தி போகக் கூடாது. இவ்வாறு ஒருமுகப்பட்ட மனநிலையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

2. தந்தையின் அனைத்து குணங்களையும் தனக்குள் தாரணை செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆத்மா மீதும் ஞானத் துளிகளைத் தெளித்து அவர்களின் வெப்பத்தினைப் போக்கிக் குளிரச் செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்:

மனதை (அமன்) எண்ணமற்றதாக மற்றும் (தமன்) அடக்கி வைக்கக் கூடியதாக ஆக்குவதற்கு பதிலாக (சுமன்) நல்ல மனமாக ஆக்கி கொள்ளக் கூடிய தொலைநோக்கியானவர் ஆவீர்களாக.

பக்தியில் பக்தர்கள் எவ்வளவு உழைப்பு (முயற்சி) செய்கிறார்கள், பிராணாயாமம் செய்கிறார்கள் மற்றும் மனதை சூனியமாக (எண்ணமற்றதாக) ஆக்குகிறார்கள். நீங்கள் அனைவரும் மனதை ஒரு தந்தையின் பக்கம் மட்டுமே ஈடுபடுத்தி விட்டீர்கள். (பிஸியாக) மும்முரமாக இருக்குமாறு செய்து விட்டீர்கள். மனதை (தமன்) அடக்கி வைக்கவில்லை (சு-மன்) நல்ல மனதாக ஆக்கி விட்டீர்கள். இப்பொழுது உங்களுடைய மனம் சிறந்த எண்ணங்களை (சிரேஷ்ட சங்கல்பம்) உருவாக்குகிறது. எனவே (சுமன்) நல்ல மனமாக உள்ளது. மனது அலைவது நின்று போய் விட்டது. புகலிடம் கிடைத்து விட்டது. முதல், இடை, கடை ஆகிய மூன்று காலங்களை அறிந்து கொண்டு விட்டீர்கள். எனவே தொலைநோக்குடையவராக, பரந்த புத்தியுடையவராக ஆகி விட்டீர்கள். எனவே உழைப்பிலிருந்து விடுபட்டு விட்டீர்கள்.

சுலோகன்:

யார் எப்பொழுதுமே மகிழ்ச்சியின் சத்துணவை உட்கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் எப்பொழுதும் ஆரோக்கியமானவராகவும் மற்றும் மகிழ்ச்சியான மனநிலை உடையவராகவும் இருப்பார்கள்.